

हामी नेपाली

छ.कृतिका बतौला

सहजरूपमा भन्नुपर्दा नेपाली भनेको नेपालमा बस्ने नागरिक हो । नेपाल अनेक जात, अनेक धर्म र अनेक भाषाभेष मिसिएर बनेको छ । हामी नेपालीमा घमण्ड र स्वार्थ भन्ने भावना छैन । हामी निस्वार्थी र सत्यको बाटोमा लान्ने मानिस हौं । हामी रिस, राग, कपट र छल कहिले गर्दैनौं । हाम्रो देश स्वर्ग भै सुन्दर र चन्द्रमा भै चम्किलो छ । हामी नेपाली एकतामा बसेर हरेक काम गढ्दै र सफलता प्राप्त गर्दै ।

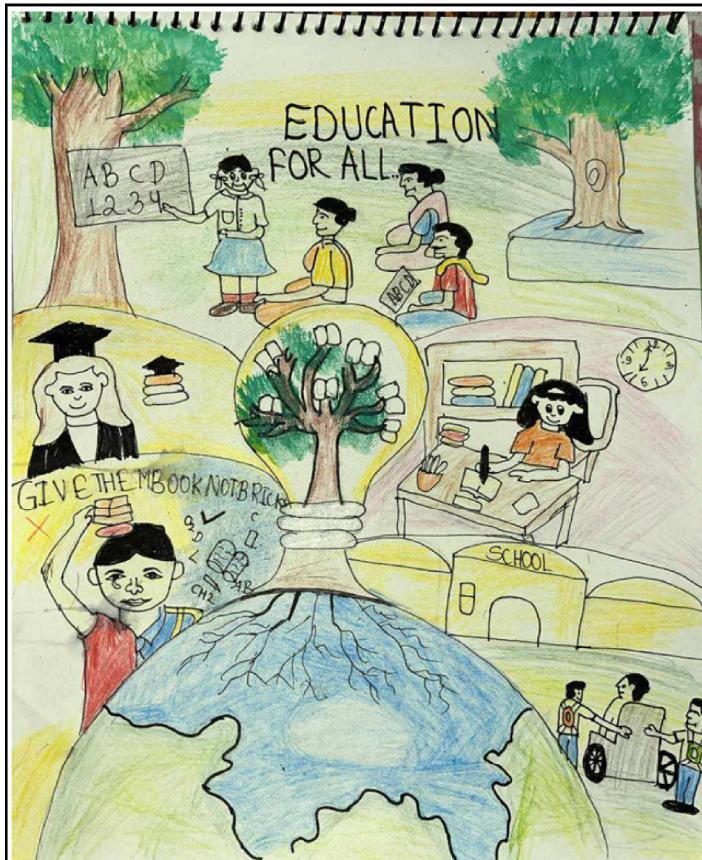
हाम्रो देशमा एकपछि अर्को महान पुरुषहरुको जन्म भएको छ । जरै, पृथ्वीनारायण शाह, बलभद्र कुँवर आदि । उहाँहरुले देशमा ठूलाठूला काम गरी जन्म भएको छ । उहाँहरुले देशका लागि

केही न केही योगदान दिएर जानुभएको छ । हामी नेपाली तिनीहरुका छोराछोरी हौं र त्यसै कारणले हामीले पनि देशको लागि केही गर्नुपर्छ । उनीहरु नेपालमै जन्मेका थिए । उनीहरुको जस्तै हामीले पनि आफ्नो प्राणको चिन्ता नगरी देशलाई हरेक परिस्थितिबाट बचाउनुपर्छ ।

हामी नेपालीले नेपालमाई विकासको बाटोमा अझ अगाडि लानुपर्छ । हामी नेपालीले कर्मसांग गर्नुपर्छ, फलको अपेक्षा गर्नु हैदैन । वीर गोर्खालीको रगत भएका हामी नेपाली हार मान्दैनौं र गौतम बुद्धको शिक्षालाई चारैतर्फ बाँड्दै । हामी नेपाली आफ्नो ज्ञानले सबैलाई दुख, सुख बाँडी हरेकलाई सहयोग गढ्दै र गरिबलाई कपडा, खाना, घर आदि दिन्छौं । हामी नेपाली दयालु छौं र परिश्रम गरी हरेक काम गढ्दै ।

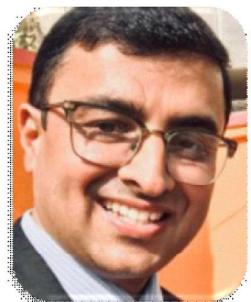
हामी नेपालीले एकतामा बसी देशमा परेको हरेक समस्यालाई समाधान गर्दै नेपाल आमालाई पिर परेको बेला हामी अगाडि बढ्दै । हामीले आफ्नो देशलाई दियोजनस्तो उज्यालो राख्दै । हामी नेपाली अरुको भर पदैनौं । हामी आफूले तै कर्म गरी आफ्नो घरपरिवारलाई पाल्दै ।

कक्षा-५, बालजागृति इंशिलस सेकेण्डरी स्कूल, हेटौडा-२

विनिक श्रेष्ठ
कक्षा-५, बालजागृति इंशिलस सेकेण्डरी
स्कूल, हेटौडा-२

गजल

डॉ. रिष्व कैलाश कैनी

आफै देशदेखि आजकल म दुर भएकोछु
समयसँगै बिदेशमा बस्दा म बेसुर भएकोछु ।

आफै मान्देको पनि कति याद छैन मलाई
कामको बोझले गर्दा म एकसुर भएकोछु ।

भनिन्छ समय र नियतीले बदलिन्छ मान्दे
आजकल आफै बेदनाले म कुर भएकोछु ।

लाल्ह मोसिन हुँ म एकनासले सधै चलिरहने
तैसाको पछि लाग्ने यहाँ म मजदुर भएकोछु ।

यस्तै रहेछ भावीले लेखेको मेरो भाग्य हजूर
परदेशी यो दुरियाँमा म महसुर भएकोछु ।

डार्टफोर्ड, बेलायत/स्रोत: समकालिन साहित्य

अपराध

शिशिर थक्राल

गाउँमा जघन्य अपराधको घटना
घट्यो । यस्तो घटना कि सुनेको रै नै
ठाडो भयो । बाठाटाठा मानिने
मेसरामको बीभत्स हत्या भयो ।

“कसले गर्यो हत्या ? यति वीभत्स
तरिकाले हत्या गर्न सक्ने हत्यारा कर्ता
खुङ्गार होला ?” सबैको मनमा त्यही प्रश्न

थियो ।

चमेलीले पनि त्यही सोची । कहाँवाट आएको कस्तो राक्षस होला त्यो । कस्तो अनुहार होला त्यसको । कस्तो सैतानी मस्तिष्क होला त्यसको । एउटा साधारण मान्देले त्यस्तो दारूण अपराध गर्ने सक्दैन । साधारण मस्तिष्कले सोच्न पनि नसक्ने आपराधिक घटना ।

“गाउँ छोडेर कोही पनि बाहिर नजानु ।” अनुसन्धान अधिकारीले भन्यो ।

त्यो सुनेर चमेली हाँसी । प्रहरीको यही तरिका उसलाई मन परेन । कहाँवाट आएको अपराधी कहाँ पुगिसक्यो । सीमानामा कडाइ गर्नु पर्ने गाउँलेलाई दुख दिन्छ ।

तीन दिनमै प्रहरीले अपराधी
सार्वजनिक गर्यो । तल्लाघेरे चिम्से ।

स्रोत: समकालिन साहित्य

तपाईंका साहित्यिक रचनाहरू समृद्ध समाज दैनिकमा प्रकाशन गर्ने ईच्छा भए

samridhasamaj@gmail.com

समृद्ध समाज राष्ट्रिय दैनिक

समझना सिंहदेले

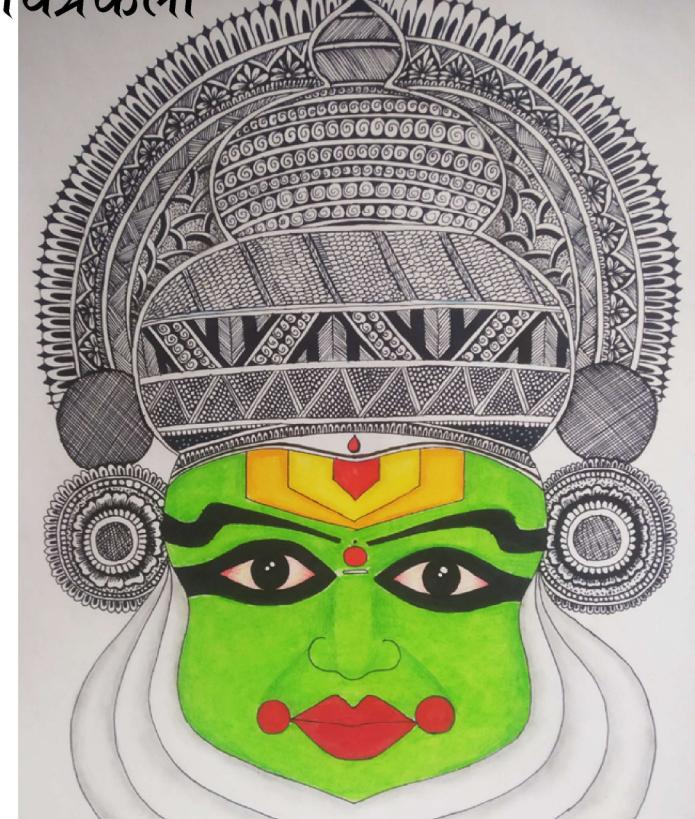
नमस्कार, म सम्भन्ना
सिंहदेल । हाल म भूटनदेवी माध्यमिक
विद्यालयको कक्षा १२ मा अध्ययन
गर्दै आइरहेकी छु । मेरो बाबा
नारायणप्रसाद सिंहदेल र आमा
सामान्त्री सिंहदेल हुनुहुन्छ । हामी अहले
हेटौडा-१०, बैडक्रोडमा बस्छौं ।

मेरो जन्म २०६२ साल असार
१३ गते नुवाकोट जिल्लाको तारकेश्वर
गाउँपालिकामा भएको हो । कक्षा ४
सम्म त्यहीको ब्राइटस्टार वोर्डिङमा
अध्ययन गरें । त्यसपछि म र मेरो
परिवार २०७१ साल चैत २७ गते
यहाँ बसाई सरर आयो । सुरुमा हामी
हेटौडाको राजदेवीमा बसाइ सरर
आएका थियो । मैले राजदेवी माध्यमिक

विद्यालयमा कक्षा ५ बाट अध्ययन सुरु
गरें । त्यसैबैचमा हामो व्यवसाय वजार
मा भएकाले हाम्रो परिवार फेरि बजारमा
बसाइ सज्यो । फेरि मैले भूटनदेवी
माध्यमिक विद्यालयमा कक्षा ६ बाट
अध्ययन सुरु गरें ।

मेरो अध्ययन मध्यम भए भएता
पनि कक्षा ६ देखि कक्षा ८ सम्म अध्ययन
गर्दै हुँ गयो । १० कक्षाको एसईईमा
उत्कृष्ट नम्भर ल्याई पास गरें ।
त्यसैकमा मैले यस विद्यालयमा अध्ययन
गरेर यहाँको बातावरण, पढाइलेखाइ र
अनुशासन साथै शिक्षकहरु पनि सहयोगी
महसुस गर्न पाएँ । त्यसैकारण मैले कक्षा
११ पनि भूटनदेवीमै पढ्ने नियो गरें र
अध्ययन सुरु गरें । यहाँको नियमहरु,

चित्रकला

दिपासना थापा
कक्षा-१०, जिएस लिकेटन, हेटौडा-४

सलिसा तामाकार
कक्षा-४ (अरानी), निर्मल माति, हेटौडा-११

बिमन बराल
कक्षा-५, बालजागृति इंशिलस सेकेण्डरी
स्कूल, हेटौडा-२

भमक क साँझ परिसकेको थियो । हेटौलमा
बेलकीको खाना खाएर्छ हामी फेरि पनि
फेरावातालको वरिपरि धमेर र तालबाराही
मन्दिर दर्शन गरेर बितायौ । भोलिपल्ट
विहानै हामी सराइकोट पुगिसकेका
थियो । सराइकोटमा उदाउदै गरेको सूर्य
हेरेर विहानको खाना खाइ हामी फेरि
पोखरा फिर्ता आयौ ।

दिनभरी डेमिज फल्स, सेती खोला,
महेन्द्र गुफा, चमेरो गुफा, विन्दवासिनी
मन्दिर आदि धुमिसकेरे होटल फर्किंदा

समाप्त न गर्याएँ ।

कक्षा-५, बालजागृति इंशिलस
सेकेण्डरी स्कूल, हेटौडा-२

“मेरो परिचय नै पहिचान र विधा हो”

